

عنوان مقاله:

بررسی معماری دستکند روستای چراغیل در دامنه کوه آتشفشانی سهند

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا جلیلی - کارشناسی ارشد مرمت و احیای بناهای تاریخی

مهدی رازانی - استادیار دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

استان آذربایجان شرقی در محدوده کوه سهند دارای موارد بسیاری از معماری دستکند است که برخی کاملاً بکر و برخی همچون کندوان به مرور زمان تبدیل به یکی از قطب های گردشگری استان شده است. در حال حاضر برخی از این مجموعه های دستکند این منطقه ساماندهی شده و ضمن مرمت و نگهداری، در جذب گردشگران داخلی و خارجی سهم به سزایی دارد. روستای چراغیل یکی از روستاهای صخره های بکر و دست نخورده در دل طبیعت است که تقریباً ناشناخته مانده و اقدامات چندانی در خصوص حفظ و نگهداری و یا مرمت آن صورت نگرفته شده است. متأسفانه طی سالیان آتی با تغییرات آب و هوایی رودخانه ی این روستا شروع به تغییر مسیر و طغیان کرده است و در نتیجه مرور زمان، قسمت های تحتانی جداره صخره های واقع در جنوب روستا را از بین برده است که منجر به خالی شدن این بخش روستا از سکنه گردیده است. از جمله ویژگی های جالب توجه این روستا معماری صخره کندهی است که همگی به یکدیگر راه دارند و در آرایه های معماری آن بر خلاف دیگر روستاهای دامنه سهند از آزارهای رنگی (قرمز زنگ) استفاده شده است. در این مقاله با مروری بر ویژگی های معماری صخره کند دامنه سهند به معرفی معماری و آرایه های روستای چراغیل به علاوه عوامل آسیب و عناصر پایداری در معماری این روستا پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

روستای چراغیل، معماری صخره کند، کوه آتشفشانی سهند، آسیب شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613355>

